

๒๙
สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพถ่ายของความทรงจำ

PHOTOGRAPHIC MEMORY

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 78224
วัน,เดือน,ปี 26 ก.พ. 2551

b..... 11888966
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงหนณี)

.....กรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

.....กรรมการ

(ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ ochaชีวะ)

.....กรรมการ

(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการ

(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ

(อาจารย์ศิรินิษฐ์ ศิริเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ

(รองศาสตราจารย์อลิตา จันทร์เพ็ชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงหนณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพถ่ายของความทรงจำ PHOTOGRAPHIC MEMORY
ชื่อ	นาย ตรีท เหล่าขวัญสถิตย์
รหัสนักศึกษา	46020237
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงหนณี

บทคัดย่อ

ความทรงจำเป็นความรู้สึกอันยิ่งใหญ่ ซึ่งมนุษย์ทุกคนต่างมีความทรงจำเป็นของตนเอง ความทรงจำนั้นบันทึกลงในสมองและสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ทั้งดีและไม่ดี ทำให้เกิดอารมณ์ทั้งสุขและเศร้า ความรู้สึกถึงความทรงจำนั้นส่งผลกระทบต่อมนุษย์หลายครั้ง ที่ความจำร้าย ๆ ทำให้มนุษย์มากมายไม่ไว้วางใจต่อสิ่งต่าง ๆ ซึมเศร้า สลดหดหู่ หวาดระแวง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต่างส่งผลกระทบต่อจิตใจและตัวของมนุษย์เอง ซึ่งมนุษย์คนหนึ่งนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมส่วนรวม โครงการศิลปนิพนธ์ชุด “ภาพถ่ายของความทรงจำ” สร้างขึ้นเพื่อบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ในอดีตของตัวข้าพเจ้า รวมทั้งบุคคลใกล้ชิดในครอบครัว เพื่อนฝูง สถานที่ต่างๆ ซึ่งล้วนแต่ร่วมใช้วันเวลาในอดีตมากับตัวข้าพเจ้า เป็นช่วงเวลาแห่งความสุขในวัยหนึ่งของตัวข้าพเจ้า งานชุดนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภาพถ่ายเก่าๆ ของตัวข้าพเจ้าและรูปบุคคลใกล้ชิด ซึ่งรูปภาพเหล่านั้นได้ย้อนวันเวลาเก่าๆ ในอดีตให้รู้สึกถึงความสุข ความอบอุ่น เก้าแก่แสนนาน เหล่านั้นได้ย้อนกลับมาโดยเนื้อหาในผลงานเป็นเรื่องราวของข้าพเจ้าในวัยเด็กและบุคคลใกล้ชิดอยู่ร่วมกันในบรรยากาศอบอุ่น และเป็นสุข การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้ใช้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ โดยใช้วิธีการเขียน

ภาพเหมือนจริงและเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนภาพพิมพ์อิงค์เจ็ท (INKJET) ที่ขยายขนาดจากภาพถ่ายเพื่อต้องการแสดงเนื้อหาในเชิงความหมายของภาพถ่ายที่เป็นสิ่งบันทึกช่วงเวลาที่เคยมีอยู่จริงในอดีต เป็นดัง DOCUMENT ที่ทำให้เรานึกไปถึงสิ่งที่เคยเกิดขึ้น และเพื่อที่จะแสดงความคิดกระบวนการสร้างสรรค์ที่มีลักษณะเฉพาะตัว เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในหลักวิชาทางศิลปะ

ผลงานชุดนี้ได้ผ่านปัญหา และกระบวนการการแก้ปัญหา ตลอดจนข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจ และเพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไปในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของมารดา บิดาที่ให้ความอุปการะแก่ข้าพเจ้าในทุก ๆ ด้านด้วยความรัก ความอบอุ่น ความหวังดีตลอดมา รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านตั้งแต่อดีตเป็นต้นมาที่ให้ความรู้อบรมสั่งสอน และคณาจารย์บางท่านที่ช่วยให้คำแนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์รวมทั้งวิธีดำเนินชีวิตอันเป็นแบบอย่างที่ดีที่มีคุณค่าแก่ตัวข้าพเจ้าเสมอมาและสุดท้ายขอขอบคุณรองศาสตราจารย์สรรมรงค์ สิงหนณี เป็นอย่างสูง

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	3
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	5
แนวความคิดสร้างสรรค์	7
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	8
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	8
กระบวนการสร้างผลงาน	20
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	22
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	22
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	30
บทที่ 5 บทสรุป	34
ปัญหาและข้อเสนอแนะ	34
บรรณานุกรม	35
ผลงานศิลปะ	36
ประวัติผู้เขียน	41

สารบัญภาพ

รูปที่	หน้า
1. ผลงานศิลปะของแมรี คาสเซดต์	5
2. ผลงานศิลปะของมณเฑียร บุญมา	6
3. แบบร่างชุดที่ 1	8
4. แบบร่างชุดที่ 2	11
5. แบบร่างชุดที่ 3	14
6. แบบร่างชุดที่ 4	17
7. รูปแบบวิเคราะห์การสร้างสรรค์	22
8. ผลงานศิลปะ ภาพถ่ายของความทรงจำ 1	37
9. ผลงานศิลปะ ภาพถ่ายของความทรงจำ 2	38
10. ผลงานศิลปะ ภาพถ่ายของความทรงจำ 3	39
11. ผลงานศิลปะ ภาพถ่ายของความทรงจำ 4	40

บทที่ 1

บทนำ

การได้มีชีวิตอยู่ในเมือง ได้เรียนรู้ศิลปะนั้น ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะมองสิ่งต่างๆ ด้วยการสังเกต วิเคราะห์และมองด้วยการรับอารมณ์ความรู้สึก ข้าพเจ้าสังเกตว่าในปัจจุบันผู้นั้นต่างมีความสัมพันธ์อยู่กับสิ่งของวัตถุที่เรานั้นจำเป็นต้องได้อยู่ตลอดเวลา จนทำให้เราอาจลืมไปว่าในโลกนี้ เรายังมีสิ่งที่จะต้องไม่ได้ให้คิดพิจารณาอยู่ด้วย เราทุกคนต่างมีสัญชาตญาณในการรับรู้สิ่งที่จะต้องไม่ได้ และมีความรู้สึกนี้คิดตัวมาตั้งแต่กำเนิด (INTUITIVE) และอันที่จริงความรู้สึกนึกคิดหรือสิ่งที่จะต้องไม่ได้เหล่านี้กลับมีอิทธิพลต่อตัวเรามากมาย มากกว่าวัตถุที่จับต้องได้เสียอีก ความทรงจำ ความรู้สึก จินตนาการ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนหล่อหลอมให้เราเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีความเข้าใจผู้อื่นเข้าใจสังคม เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบกาย การกลับไปเชื่อมั่นในความรู้สึกของตนเองเชื่อมั่นในสัญชาตญาณของตนเองจะทำให้เราเข้าใจในสิ่งที่มีความงามแฝงอยู่ได้

ความสำคัญของโครงการ

มนุษย์ทุกคนล้วนมีความทรงจำทั้งสิ้น เพราะเมื่อเรามีชีวิตอยู่นี้ เรื่องราวเหตุการณ์ ปรากฏการณ์ต่างๆ อย่างนั้นได้เข้ามากระทบเราอยู่ตลอดเวลา ทุกขณะทุกเสี้ยวของการเวลาถูกแปรเปลี่ยนไปเป็นความทรงจำไม่สิ้นสุด แม้บางสิ่งเรามองผ่านจิตได้สำนึกก็บันทึกเก็บไว้ทุกอย่างอย่างอัตโนมัติ ความทรงจำแม้เป็นเพียงความรู้สึกจับต้องไม่ได้ แต่ความทรงจำนั้นมีพลังมากมาย ความทรงจำเป็นมากกว่าสิ่งที่ผ่านไปแล้วมันไม่ได้อยู่เพียงในอดีตกาลอย่างที่เราคิด แต่มันได้กลายเป็นสิ่งที่กำกับปัจจุบันอย่างเข้มข้น เป็นสิ่งที่ได้มอบความหมายให้กับอนาคตของเราจึงเหมือนกับว่ามนุษย์ เพียงแต่มีชีวิตอยู่เพื่อที่จะ “ลืม” บางสิ่งและ “จดจำบางสิ่ง” และในสิ่งที่เราเลือกที่จะจดจำมากกว่าจะลืม ก็ได้กลายเป็นสิ่งที่กำหนดตัวตนของเรา กำหนดความหมายของสิ่งที่อยู่รอบข้างเรา

“มนุษย์บางคนเลือกที่จะมีชีวิต โดยที่ไม่จดจำอะไรเลยแต่บางคนก็เลือกที่จะมีชีวิต อยู่เพียงในความทรงจำของตนเอง ความจดจำบางครั้งละม้ายคล้ายคลึงกับความฝัน มันเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่ในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่หลีกหนีไปจากปัจจุบัน เป็นสิ่งที่เบา แต่บางครั้งก็หนักหน่วงรุนแรง”¹

“การย้อนคิดถึงอดีต หรือการถวิลหาอดีต” นอสตัลเจีย (Nostalgia) มีรากศัพท์มาจากคำว่า “nostos” ในภาษากรีก แปลว่า “การกลับบ้าน” รวมกับคำในภาษาละตินว่า “-algia” หมายถึง “ความเจ็บปวด”

¹ วาดรวี นักเขียนนิยายสาร MARS ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ 2549 หน้า 125

ปัจจุบันมีการนำคำนี้มาใช้ในความหมายแสดงสภาวะอาการและความรู้สึกของคนที่มีรู้สึกอ่อนไหว และฉวีลาบรธาอากาศ หรือความคุ้นเคยแบบในอดีต รวมถึงความซึมเศร้าที่เกิดขึ้นเมื่อรำลึกถึงความทรงจำในอดีต”²

เมื่อเราถูกปลุกโดยความทรงจำ ไม่ว่าจะด้วยสถานที่หรือ เรื่องราวจากภาพถ่ายเก่าๆ “จิตก่อนสำนึก” ของเรานั้นก็จะรื้อฟื้นเรื่องราวและความทรงจำต่างๆ ให้กลับมา

(“จิตก่อนสำนึก คือจิตที่ประกอบด้วยร่องรอยความทรงจำที่ตกค้างอยู่ภายใน และสามารถระลึกถึง หรือรื้อฟื้นให้กลับมาสู่ความรู้สึกได้ในสภาวะปกติ”)³ ความทรงจำนั้นๆ ก็จะพาตัวเราต้องลอยกลับเข้าไปสู่วันเวลาเก่าๆ แม้เพียงชั่วขณะ ภาพถ่ายเก่าๆ เป็นสิ่งหนึ่งที่ตัวข้าพเจ้ามักจะหยิบขึ้นมาดูบ่อยๆ มันเป็นเหมือนดั่งสื่อสำหรับเก็บสะสมความทรงจำ และเสี้ยวเวลาในอดีต

“การถ่ายภาพนั้นเริ่มเกิดขึ้นประมาณศตวรรษที่ 19 เป็นยุคที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในยุโรปและเป็นยุคที่มีการล่าอาณานิคมที่รุนแรงมากกว่าในครั้งอดีตรวมไปถึงการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศตนเองรวมไปถึงการรักษาแหล่งทรัพยากรนอกประเทศตน ด้วยเหตุผลนี้ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกจึงเป็นกิจกรรมที่ผู้คนในยุโรปกระทำอยู่เป็นประจำ เนื้อหาภาพถ่ายที่มากับยุคสมัยนี้จึงเต็มไปด้วยภาพถ่ายจากต่างแดนหรือเรียกว่า ภาพถ่ายเดินทาง ภาพถ่ายเดินทางต่างแดนกลายเป็นสินค้าของสะสมและขายเป็นโปสการ์ดซึ่งได้ทำให้ผู้คนที่ไม่เคยเดินทางไปไหนเลยก็ยังสามารถรับรู้ความเป็นไปของโลก

เมื่อการถ่ายภาพเป็นที่นิยม อุปกรณ์จึงมีราคาต้นทุนถูกลงกว่าเดิม การรับจ้างถ่ายภาพจึงมีราคาที่ต่ำลง เป็นเหตุให้ผู้คนที่มียาได้ไม่มากนักทั้งชนชั้นล่างและชนชั้นกลางต่างมีโอกาสที่จะมีภาพถ่ายของตนเองหรือของครอบครัว ซึ่งเป็นความเปลี่ยนแปลงครั้งแรก และครั้งใหญ่ทางสังคม ซึ่งสมัยก่อนหน้านั้น มีเฉพาะชนชั้นสูงที่จะสามารถว่าจ้างจิตรกรมาวาดภาพบุคคล(portrait) เนื่องจากมีราคาแพง ภาพบุคคลจึงเป็นกิจกรรมผูกขาดของชนชั้นสูงมาช้านาน จนมาจบสิ้นลงเมื่อเกิดเทคโนโลยีการถ่ายภาพขึ้น”⁴ ภาพถ่ายในยุคเริ่มต้น จึงเปรียบเสมือนกลไกหนึ่ง ซึ่งเปลี่ยนแปลงช่องว่างทางสังคมไปโดยตัวของมันเอง

ความทรงจำที่ได้พาตัวเราต้องลอยเข้าไปสู่วันเวลาและเรื่องราวเก่าๆ ผู้คนที่พบเจอ ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลและสถานที่ สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข และมีกำลังใจ ในการดำเนินชีวิตและสร้างอนาคต เพราะภาพทรงจำนั้นส่งผลต่อความรู้สึกทุกอย่าง ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวของความทรงจำในอดีตของตัวข้าพเจ้ามาถ่ายทอดสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

² บทความของวุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ หนังสือ METROPOLIS เมืองใหญ่ในวงเล็บ หน้า 64-65

³ เฉลิมเกียรติ ผิวนวล จิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ หน้า 151

⁴ นิตยสารณัฐนลิน ฉบับที่ 29 ปี 2549 หน้า 64

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อนำเสนอเรื่องราวส่วนตัวสะท้อนความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้า และบุคคลใกล้ชิดครอบครัวข้างที่มีต่อกัน
2. เพื่อแสดงเรื่องราวความผูกพันของข้าพเจ้า ครอบครัว และมิตรสหาย
3. บอกเล่าอารมณ์ ความรู้สึกเป็นสุข อบอุ่นในลักษณะของโทนสี และปรากฏการณ์ที่มีอยู่ของวัตถุที่นำมาใช้รองรับเรื่องราวในเชิงความหมาย

ขอบเขตของโครงการ

1. นำเสนอเรื่องราวในอดีตรวมทั้งบุคคลใกล้ชิดและสถานที่ในความทรงจำของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในความสุขเมื่อได้นึกถึงมันอีกครั้ง
2. งานจิตรกรรมในลักษณะเหมือนจริง (REALISTIC)
3. เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันและจิตรกรรมสีน้ำมันบนภาพพิมพ์อิงค์เจ็ท (INKJET) ที่ขยายจากภาพถ่าย
4. จำนวนผลงานมีทั้งหมด 4 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 120 x 160 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 105 x 150 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 149 x 106 เซนติเมตร

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา

เรื่องราวและความรู้สึกต่างๆ ได้ถูกปลุกขึ้นเมื่อข้าพเจ้าได้พบเจอภาพถ่ายเก่าๆ ความทรงจำต่างๆ พวกมันแสดงตัวตนออกมา ช่วงเวลาในอดีตที่ผ่านพ้นไปแล้ว ช่วงเวลาแห่งความสุขความอบอุ่นระหว่างข้าพเจ้ากับมารดาและครอบครัว กับเหล่าเพื่อนเมื่อครั้งยังเด็กมีความสุขสนุกสนานเมื่อครั้งวันวานเหล่านั้นกลับย้อนกลับเข้ามาในจิตใจ แม้รายระเอียดต่างๆ ที่ข้าพเจ้าลืมจดจำไปก็กลับมาปรากฏอีกครั้ง

ผลงานของข้าพเจ้าเป็นการหยิบเอาภาพถ่ายของตัวข้าพเจ้าในช่วงเวลาต่างๆ ในอดีต รวมทั้งอดีตบุคคลใกล้ชิดมาใช้สร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ เนื่องจากข้าพเจ้าคิดว่ารูปภาพถ่าย (Photographs) นั้นมีความหมายอยู่ในตัวของมันเองในเชิงความหมายอยู่แล้ว (สาระวัสดุ) คือ ภาพถ่ายนั้นได้บันทึกสิ่งที่ “เคยมีอยู่จริง” และอ้างอิงไปถึงบุคคล วัตถุ ตลอดจนปรากฏการณ์ที่เคยมีอยู่และเกิดขึ้น ภาพถ่ายได้จับเอาเศษเสี้ยวของมันไว้ ทั้งในแง่ของเวลา (เสี้ยววินาที) และปรากฏการณ์ ที่ซึ่งได้ผ่านพ้นไปแล้วในกาลปัจจุบัน หรือในแง่หนึ่งคือเป็นช่วงเวลาในอดีตที่หยุดนิ่ง และเป็น Document ที่จะทำให้นึกไปถึงสิ่งที่เคยเกิดขึ้น คือ “การเตือนให้ระลึกถึง” ซึ่งเกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้า ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ร่วมกับมัน ฉะนั้นคุณค่าของภาพธรรมดาๆ อย่างภาพครอบครัวและคนใกล้ชิดของข้าพเจ้าจึงเป็นเรื่องส่วนตัว การสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าคือการเพ้นท์สีและใช้กรรมวิธีทางจิตรกรรมลงไปบนรูปถ่ายและรูปถ่ายที่ถูกขยายขนาดด้วยกรรมวิธี Inkjet การใช้กรรมวิธีทางจิตรกรรมของข้าพเจ้าเป็นการจัดการสร้างสรรค์ ในเชิงความหมายและยังเป็นการสร้างบรรยากาศของภาพตามอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าไปด้วย กล่าวคือ การสร้างสรรค์ทางจิตรกรรมคือการสร้างขึ้นใหม่ในภาวะปัจจุบัน คือสายตาของตัวข้าพเจ้าในปัจจุบันเป็นผู้ควบคุม ฉะนั้นผลงานของข้าพเจ้าคือรูปถ่ายของช่วงเวลาในอดีตที่ได้ถูกปรุงแต่งและซ้อนทับโดยจินตนาการแห่งช่วงเวลาในปัจจุบันของตัวข้าพเจ้า

อิทธิพลที่ได้รับและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ข้าพเจ้าเป็นคนชอบเขียนบันทึก เรื่องราวที่ผ่านมาในแต่ละวัน คล้ายกับเป็นการทบทวนชีวิตของตัวเองในวันนั้น เรื่องราว อารมณ์ความรู้สึก เพื่อให้ได้จดจำ และนึกถึงเมื่อย้อนกลับมาเปิดอ่านเพราะข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องราวที่ถูกบันทึกเอาไว้ เป็นสิ่งหนึ่งที่ยืนยันว่าเราดำรงอยู่ เวลาที่ผ่านไปมีความหมาย เช่นไร นอกจากนี้ยังมีหนังสือวรรณกรรมเด็ก ที่ข้าพเจ้าชอบอ่าน เช่นเรื่อง “บิงฮูย่าป่าใหญ่” ของ เทพศิริ สุขโสภา ที่ทำให้ข้าพเจ้านึกไปถึงความทรงจำอันสนุกสนานสวยงามและรวมไปถึงภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าได้ชมเช่นเรื่อง “After Life” ปี 1998 ของผู้กำกับ ชาวญี่ปุ่นชื่อ Hirokazu kore-eda เป็นภาพยนตร์ที่ถามเราว่าอะไรคือช่วงเวลาในความทรงจำที่มีค่าที่สุดสำหรับเรา ดูหนังเรื่องนี้จบแล้วกลับรู้สึกว่ ความทรงจำไหนที่เราอยากพกดคิดตัวไปด้วยแม้เราจะจากโลกนี้ไปแล้ว

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

Mary Cassatt (1844-1926) USA

ศิลปินในกลุ่ม Impressionist เกิดที่เมืองพิคัสเบิร์ก รัฐเพนซิลวาเนียสหรัฐอเมริกา ผลงานช่วงแรกๆ คล้ายทั้งมาเนต์และเดกาส์ เนื่องจากมานด์เป็นเหมือนอัจฉริยะเธอและเขาสนิทกับเดกาส์มาก นอกจากผลงาน paint สีน้ำมัน คาสแซตต์ ยังทำงาน Etching และ Dry Point ทั้งสี และขาวดำจำนวนมาก โดยได้รับอิทธิพลจากผลงานภาพพิมพ์ญี่ปุ่นในช่วงปี 1900 – 1914 เธอได้รับการยกย่องและมีชื่อเสียงมา เธอแสดงผลงานเดี่ยวหลายครั้งหลังปี 1914 12 ปีต่อมา เธอตาบอดจนถึงเสียชีวิตในปี 1926

จุดเด่นของผลงาน Mary Cassatt

1. ชอบเขียนภาพแม่กับลูก เด็กๆ และคนในครอบครัว
2. เน้นลักษณะชีวิตสมัยใหม่ กริยา ค่านิยม การแต่งกายของสตรีในสมัยนั้น
3. ไม่มีการใช้สีดำ การใช้เงามืดจะผสมด้วยสีตรงกันข้าม
4. ไม่เน้นส่วนใดส่วนหนึ่งให้คมชัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิจาก Mary Cassatt ในเรื่องของ

1. เนื้อหา - เป็นเรื่องราวของแม่และเด็กคนในครอบครัวชีวิตที่มีความสุขความอบอุ่นเรื่องของเหล่ามิตรสหาย
2. สี - โทนสีเหลือง ส้ม เขียว และการไม่เน้นจุดใดเป็นพิเศษ ให้ความรู้สึกที่อบอุ่น

A Man Who Admires Thai Art :1984

มณเฑียร บุญมา (1953 - 2000)

ศิลปินชาวไทยที่ได้รับเชิญไปแสดงผลงานที่นิทรรศการศิลปะนานาชาติ เวนิส เบียนและที่ต่าง ๆ ทั่วโลกหลายแห่ง รวมถึงการแสดงเดี่ยวที่เมืองไทยหลายครั้งงานในยุคแรกๆของมณเฑียรมักนำเอาเครื่องใช้และอุปกรณ์วัสดุต่างๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวันของชีวิตคนไทยในชนบทตลอดจนการนำเอาวัสดุจากธรรมชาติที่มีความหมายในตัวเอง เช่น ถ่าน ดินทราย กิ่งไม้ สุนัข ไพร ฟาง และอื่น ๆ ที่หาได้ง่ายในทุก ๆ แห่งมาสร้างเป็นศิลปะในแนวที่มีเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ของตัวเอง มณเฑียร บุญมา เคยกล่าวว่า “ศิลปะไม่จำเป็นต้องหมายถึงวัตถุที่ทำด้วยมือ.....แต่เป็นแนวคิดและเหตุผล ที่ใช้วัสดุอื่นสื่อสารความคิดได้ ศิลปะจึงกลายเป็นปรัชญา”

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจาก มณเฑียร บุญมา ในเรื่อง

เนื้อหา - การใช้วัสดุในเชิงความหมาย (สัจจะวัตถุ) ที่จะแสดงปรากฏการณ์นั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเรื่องราวในความทรงจำ รวมทั้งบรรยากาศจากความรู้สึกที่มีความสุข
อบอุ่น ที่มีต่อการระลึกถึงความทรงจำ โดยผ่านกระบวนการวิธีการทางจิตรกรรมลงบนผ้าใบและ
ภาพถ่ายที่ INKJET บนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

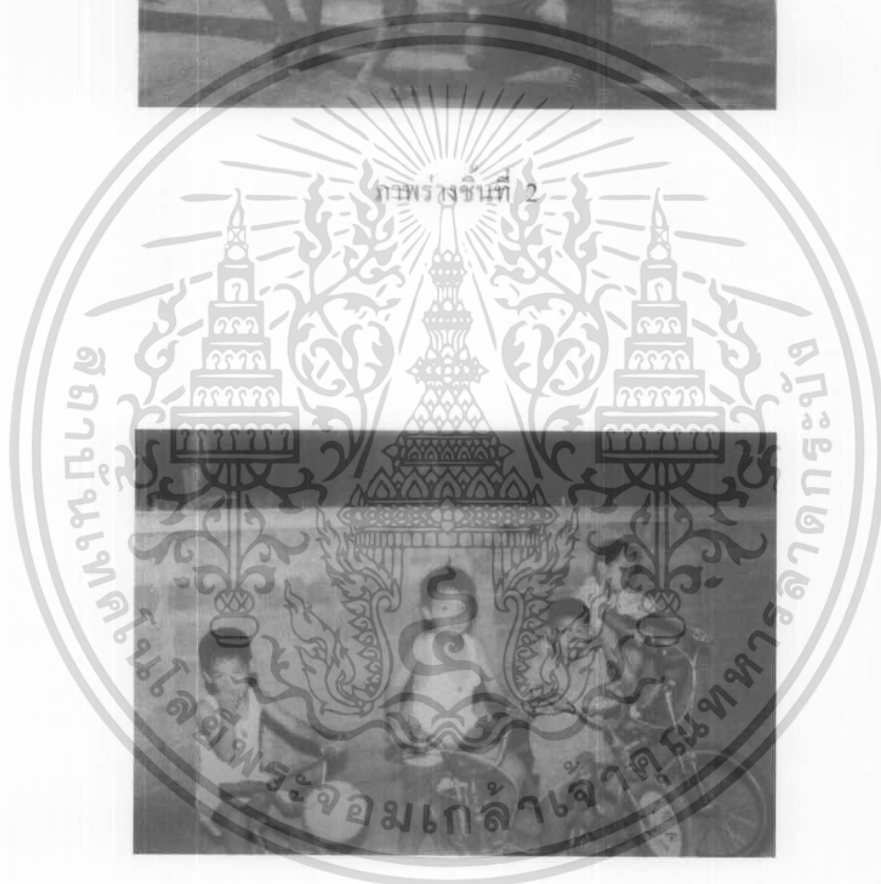
วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

มองไปที่แนวคิดที่แท้จริง ที่ต้องถ่ายทอดเรื่องราวในอดีตต่าง ๆ ซึ่งกระตุ้นให้ความทรงจำสร้าง ความรู้สึกต่อเรื่องราวครั้งเหล่านั้น ข้าพเจ้าได้นำภาพถ่ายเก่าที่ได้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ทั้งความสุข ความอบอุ่นมาถ่ายทอดและแทนค่าเป็นผลงานศิลปะ โดยผู้รับชมอาจได้หวนคิดไปถึง ช่วงเวลาต่าง ๆ ในความทรงจำของตนเองบ้าง

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้มาจากภาพถ่ายในวัยประมาณ 8 - 9 ปี ของข้าพเจ้าเป็นภาพถ่ายที่อยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ในวัยเด็ก

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 มาขยายเป็นผลงานจริงเนื่องข้าพเจ้าประทับใจในความชื่นบานของวันเวลาในรูป ซึ่งตอบสนองความต้องการที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกได้เป็นอย่างดี รวมทั้งในแง่ขององค์ประกอบของภาพที่มีน้ำหนักแสงที่สวยงาม มีมุมมองที่แสดงถึงบรรยากาศและระยะได้ดี

ภาพร่างชิ้นที่ 2 ระยะขององค์ประกอบอยู่ในระยะที่ใกล้เกินไป มีความแน่นขององค์ประกอบค่อนข้างมาก

ภาพร่างชิ้นที่ 3 องค์ประกอบภาพค่อนข้างถูกตัดขาด มีระยะน้อยเกินไป ไม่มีความเด่นในภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 4 ในด้านองค์ประกอบมีที่ว่างมากเกินไป เป็นภาพในลักษณะมุมกว้าง พื้นหลังถูกปล้อยมากเกินไป

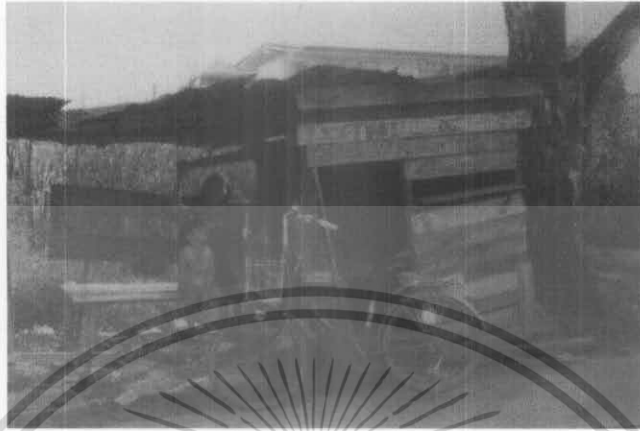
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้มาจากภาพถ่ายในวัยประมาณ 2-3 ปี เป็นภาพถ่ายที่อยู่ร่วมกับมารดา

ภาพร่างชิ้นที่ 1 บรรยากาศของภาพแสดงถึงช่วงเวลาและสถานที่ได้ดี แต่ในด้านขององค์ประกอบ ยังไม่ลงตัว และระยะของภาพไม่มากพอ

ภาพร่างชิ้นที่ 2 แสดงถึงบรรยากาศและความหมายได้ค่อนข้างลงตัว แต่ในด้านขององค์ประกอบยังขาดความหลากหลาย

ภาพร่างชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นนี้มาขยายเป็นผลงานจริงเนื่องจากความลงตัวในแง่ขององค์ประกอบศิลป์ ระยะของภาพที่ลงตัว และสื่อความรู้สึกของความอบอุ่นที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกได้ชัดเจน

ภาพร่างชิ้นที่ 4 ภาพนี้มีเด็กเพียงคนเดียวจึงเสนอเรื่องราวได้ไม่ชัดเจน

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ยังคงกล่าวถึงเรื่องราวในความทรงจำที่ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นสุข ซึ่งภาพร่างชุดนี้มาจากช่วงเวลาที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป

ภาพร่างชิ้นที่ 1 ภาพนี้องค์ประกอบถูกตัดขาด มีพื้นที่ว่างมากเกินไป

ภาพร่างชิ้นที่ 2 ภาพนี้มีความงามในเรื่อง นำหนักของภาพ แต่ยังไม่บอกเล่าเรื่องราวได้ไม่เพียงพอ

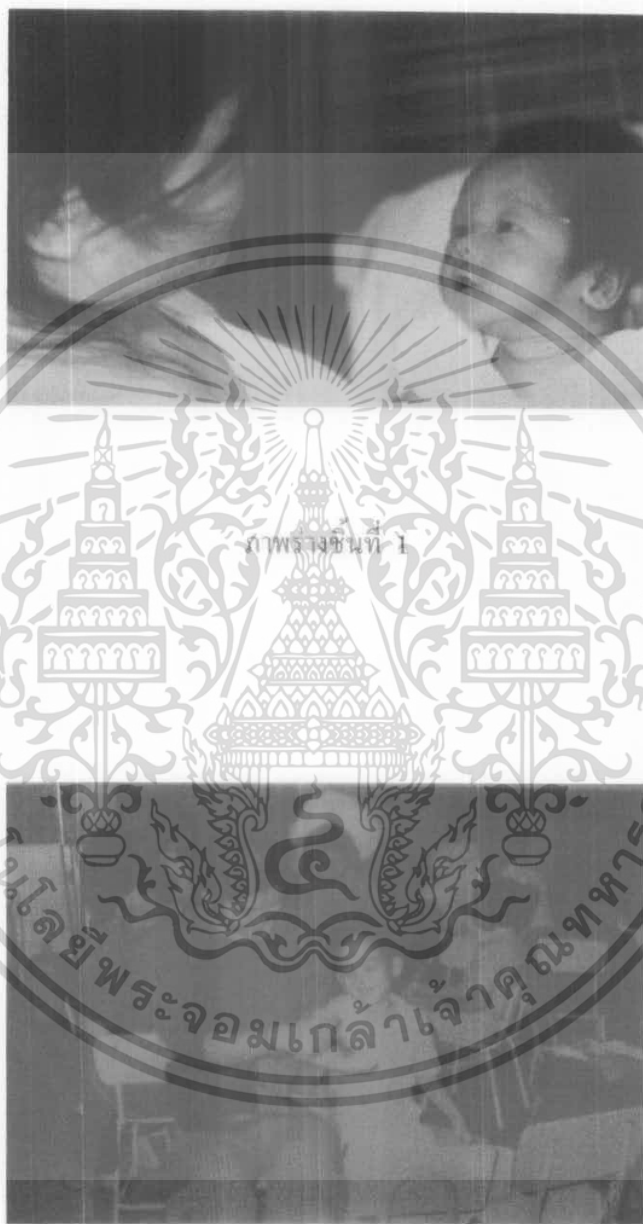
ภาพร่างชิ้นที่ 3 ภาพนี้เป็นภาพที่แสดงความรู้สึกได้ดี แต่ยังขาดความสมบูรณ์ในด้านองค์ประกอบ

ภาพร่างชิ้นที่ 4 ข้าพเจ้านำผลงานมาขยายเป็นผลงานจริงเนื่องจากเสนอเรื่องราวความผูกพันที่อบอุ่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ และพื้นที่ว่างระหว่างรูปทรงที่สัมพันธ์กันระหว่างคนและ สัตว์ กับบรรยากาศและสถานที่ที่มีความสมบูรณ์ และลงตัวในด้านการบอกถึงช่วงเวลาของสถานที่แห่งนั้นด้วย

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 2

78224

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้ายังคงใช้ภาพถ่ายของตัวข้าพเจ้าหลายภาพที่แตกต่างกันออกไปในหลายช่วงเวลามาสร้างสรรค์ เป็นผลงาน

ภาพร่างชิ้นที่ 1 นำเสนอเรื่องความผูกพันได้ดี แต่ในด้านองค์ประกอบยังไม่มีหลากหลาย

ภาพร่างชิ้นที่ 2 ยังคงนำเสนอเรื่องราวความผูกพันเช่นเดียวกับภาพร่างชิ้นที่ 1 แต่ในด้านองค์ประกอบยังคงขาดความเด่นที่ชัดเจน

ภาพร่างชิ้นที่ 3 ภาพร่างชิ้นนี้ยังนำเสนอเรื่องราวได้ไม่ชัดเจนและตรงประเด็นมากพอ

ภาพร่างชิ้นที่ 4 ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นนี้มาขยายเป็นผลงานจริงเนื่องจากการนำเสนอเรื่องราว ความผูกพันที่อบอุ่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอและในด้านขององค์ประกอบ พื้นที่ว่างและรูปทรงมีความสมบูรณ์ ลงตัว เป็นรูปภาพของตัวข้าพเจ้าในช่วงวัย 8 ปีกับเพื่อนๆ ในวันเวลาแห่งความสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสรรค์ผลงาน

ศิลปินพันธ์ชุด ภาพถ่ายของความทรงจำ นี้ข้าพเจ้า มีขั้นตอนและวิธีการทำงานดังนี้

ขั้นตอนการเตรียมอุปกรณ์

อุปกรณ์ที่ใช้มีดังนี้

- 1 รูปถ่าย
- 2 รูปถ่ายที่พิมพ์ด้วยระบบ Inkjet ลงบนผ้าใบ (Canvas)
- 3 กรอบไม้สำหรับขึงผ้าใบที่พิมพ์ Inkjet เรียบร้อยแล้ว
- 4 สีน้ำมัน (Oil Colors)
- 5 พู่กัน
- 6 น้ำมันสน
- 7 น้ำมันลินซีด (Linseed oil)
- 8 ลิกวิน (Liquin) น้ำมันผสมสีแห้งเร็ว
- 9 ลวดยิงเฟรม
- 10 ผ้าเช็ดสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ข้าพเจ้าได้ข้อมูลแรกมาจาก การค้นหาภาพถ่ายเก่าๆ ของตนเอง จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ถึง เรื่องราวและอารมณ์ที่อยู่ในภาพ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับเรื่องราวของความสุข ความอบอุ่น ความผูกพันที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ โดยผลงานศิลปะของข้าพเจ้าแบ่งออกเป็น 2 เทคนิค คือ

1. เทคนิคสีน้ำมันบนภาพถ่ายที่ Inkjet บนผ้าใบ

2. เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

โดยในเทคนิคที่ 1 นั้น หลังจากได้รูปภาพที่ต้องการแล้วจึงนำไปสแกนเพื่อขยายขนาดขึ้นตามที่ ข้าพเจ้าต้องการ โคนกรรมวิธี Inkjet ลงบนผ้าใบ หลังจากนั้นจึงจึงเข้ากับกรอบไม้สำหรับขึงผ้าใบ โดยใช้ลวดขึงเฟรมเป็นตัวยึดทั้ง 4 ด้านเพื่อความตึง หลังจากนั้นทำการลงสีน้ำมันในสีที่ต้องการทับลงไป บนภาพที่ได้รับการขยายมาแล้วโดยทำการลงสีไปในเฉพาะพื้นที่ที่ข้าพเจ้าต้องการเพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของเทคนิคทางจิตรกรรมกับภาพถ่าย และเพื่อสร้างบรรยากาศในโทนอบอุ่นตามความนึกคิดของข้าพเจ้า

และเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบนั้นเริ่มจากขึงผ้าใบลงบนกรอบไม้ขึงเฟรมที่เตรียมไว้ แล้วทำการยึด ขอบชายผ้าด้วยลวดขึงเฟรมทั้ง 4 ด้านเพื่อความตึง จากนั้นทำการร่างภาพตามภาพต้นแบบลงไปบน ผ้าใบ ต่อจากนั้นเริ่มขึ้นโครงสีรวมๆ ด้วยสีน้ำมัน เพื่อคลุมบรรยากาศของภาพให้อยู่ในโทนสีตาม ต้องการแล้วจึงทำการเพิ่มน้ำหนักและเก็บรายละเอียดในภาพด้วยความสมบูรณ์ของผลงาน

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ภาพถ่ายของความทรงจำ มีที่มาจากภาพถ่ายในอดีตของตัวข้าพเจ้าที่ คัดสรรค้มุมมองและองค์ประกอบที่น่าสนใจรวมไปถึงการมีทัศนธาตุทางศิลปะ เช่น เส้นสีรูปทรง น้ำหนัก ฯลฯ

องค์ประกอบศิลป์ในผลงานประกอบด้วยส่วนสำคัญสองส่วน คือ ส่วนเนื้อหาที่ข้าพเจ้าเน้นเป็นพิเศษ และส่วนผลงานด้านทัศนศิลป์ สามารถวิเคราะห์ทัศนธาตุได้ดังนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง (Form)

รูปทรงในงานชิ้นที่ 1

รูปทรงที่นำมาใช้ในผลงานเป็นรูปทรงของคนซึ่งมีทั้งรูปของข้าพเจ้าคนในครอบครัว และเพื่อนฝูง ในลักษณะกริยาที่มีความสุข

รูปทรงในงานชิ้นที่ 2

รูปทรงที่นำมาใช้เป็นรูปทรงของคนและสิ่งปลูกสร้างซึ่งแสดงออกถึงช่วงเวลากับสถานที่ ที่ซึ่งเคยดำรงอยู่ในอดีต ส่วนรูปทรงของคนเป็นรูปของตัวข้าพเจ้าในวัย 3 ขวบกับมารดา แสดงถึงความรัก ความผูกพัน ความเป็นแม่ลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงในงานชิ้นที่ 3

เป็นรูปทรงของสุนัข ในอ้อมกอดของหญิงทราให้ความรู้สึกถึงความผูกพันและความสุขเล็กๆ
ในวันเวลาที่ข้าพเจ้าผ่านพามาในวัยเด็ก

รูปทรงในงานชิ้นที่ 4

เป็นรูปทรงของคนในอิริยาบถที่ผ่อนคลาย อบอุ่น กับรูปทรงของต้นไม้ที่ดูแข็งแรง ให้
ความรู้สึกถึงความผูกพันและบรรยากาศของความอบอุ่นระหว่างมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำหนัก (Volume)

นำหนักในงานชิ้นที่ 1

งานชิ้นนี้มีการใช้นำหนักอ่อนในส่วนของผืนดิน และนำหนักเข้มปานกลางในส่วนที่เป็นเงา เพื่อต้องการแสดงให้รู้ถึงถึงความฟูงเบา

นำหนักในงานชิ้นที่ 2

งานชิ้นนี้ใช้นำหนักภาพอ่อนกว่าภาพต้นแบบเล็กน้อย น้ำหนักโดยรวมจึงเป็นน้ำหนักปานกลางและอ่อนเป็นส่วนใหญ่ซึ่งแสดงถึงความเคลื่อนไหว ไม่ชัดเจนแต่ยังคงให้ความรู้สึกที่อบอุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำหนักในงานชิ้นที่ 3

เป็นการใช้น้ำหนักภาพที่ถูกต้องตามหลักความเป็นจริง เพื่อให้เกิดมิติและมวลของรูปทรง แต่
 ละครูปทรงอย่างสมจริง

นำหนักในงานชิ้นที่ 4

เป็นการใช้น้ำหนักภาพที่ถูกต้องตามหลักความเป็นจริง น้ำหนักอ่อนเกิดจากสีที่บรรยากาศของ
 พื้นหลังและน้ำหนักปานกลางเป็นส่วนของพื้นผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colour)

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 4

สี สามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างชัดเจน และสียังเป็นสิ่งที่แทนค่าของการสร้างสรรค์ แต่ข้าพเจ้ายังใช้สีในการแทนค่าเทคนิคทางจิตรกรรมด้วย กล่าวคือการใช้สีแทนค่าในเชิงความหมาย ในผลงานชิ้นที่ 1. และชิ้นที่ 2. โดยรวมผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้าใช้โทนสีที่ดูอบอุ่น ในโทนวรรณะสีร้อน เช่น สีเหลือง สีเหลืองอมส้ม สีเหลืองอมขาว เป็นต้น ในส่วนของเงาข้าพเจ้าใช้สีคู่ตรงข้ามเล็กน้อยเพื่อเป็นสีขัดทำให้งานดูกลมกลืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวในงานชิ้นที่ 1

เกิดขึ้นจากวิธีการป้ายสีน้ำมันทับซ้อนกันไปมา ในลักษณะพู่กันแห้งและใช้เนื้อสีชั้นเพื่อที่จะแสดงให้เห็นชัดถึงความเป็นเทคนิคทางจิตรกรรมและให้ความรู้สึกที่ทุ่งผืน เลื่อนราง อบอุ่น

พื้นผิวในงานชิ้นที่ 2

ยังคงเหมือนกับผลงานชิ้นที่ 1 เกิดจากทำของสีโปร่งของพู่กันที่ระบายสีน้ำมัน เพื่อแสดง ความหมายและความรู้สึกเหมือนกับผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิวในงานชิ้นที่ 3

มีลักษณะการใช้สีแปร่งที่เกิดจากการป้ายพู่กันไปมา เพื่อให้เกิดน้ำหนักที่ชัดเจนลงตาทำให้ดูเหมือนจริง และมีการเกลี่ยสีเรียบในบางจุด

พื้นผิวในงานชิ้นที่ 4

มีลักษณะพื้นผิวที่เป็นการเกลี่ยสีให้เรียบซึ่งใกล้เคียงกับภาพร่างต้นแบบที่มีลักษณะเหมือนจริง และมีพื้นผิวที่เกิดจากการป้ายพู่กันให้ดูเหมือนจริงในบางจุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง (Space)

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 4

พื้นที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้าทั้ง 4 ชิ้น เป็นพื้นที่ว่างของบรรยากาศโดยรอบซึ่งจะแสดงถึง
อารมณ์ของบรรยากาศในของแต่ละผลงานที่มีให้อารมณ์ของความสุข ความอบอุ่น ความระลึกถึงอยู่
ในทุกๆ ผลงานและพื้นที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้านั้นยังมีหน้าที่คือรูปทรงให้ดูเด่นขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

นอกจากการวิเคราะห์ทัศนธาตุแล้วจะต้องมีการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบศิลป์เพื่อให้
เกิดความรู้ในการวิเคราะห์ภาพซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ศิลปะ เพื่อให้ผลงานที่สร้างสรรค์
นั้นตรงกับความต้องการและแนวความคิดซึ่งข้าพเจ้าจะขอกล่าวถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์จาก
ผลงานของข้าพเจ้า ดังนี้

รูปโครงสร้างผลงานชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Hamony)

ความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 2 เกิดจากความที่รูปทรงในภาพให้อารมณ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือรูปทรงของเพิงไม้เก๋ๆ กับรถจักรยานเก่าและผิวของลำคันทันไม้ ส่วนสำคัญที่ทำให้ภาพมีความกลมกลืน อีกอย่างคือการใช้โทนสี คคยโทนสีของรูปทรงในหมายเลข 1 , 2 และ 3 ส่วนเป็นโทนสีน้ำตาลอมเหลือง ในตำแหน่งหมายเลข 4 ก็ยังมีโทนสีน้ำตาลอมเหลืองเจออยู่ ในส่วนของหมายเลข 5 ซึ่งเป็นต้นอ้อด้านหลัง ได้ใช้สีเขียวอมเหลืองแก่เป็นสีหลักทำให้เกิดความกลมกลืนเชื่อมต่อกันอย่างลงตัว

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายเกิดขึ้นจากรูปทรงของวัตถุซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน เช่น รูปทรงของคน รูปทรงของเพิงไม้ รูปทรงของรถจักรยานและบรรยากาศของดงอ้อด้านหลัง

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของผลงานชิ้นนี้เกิดขึ้นจากการวางรูปทรงโดยรวมไว้ในระดับตรงกลางของภาพ คือ กลุ่มรูปทรงที่ 1 , 2 และ 3 , 7 และในหมายเลข 4 , 6 ใดเป็นพื้นที่ว่างที่อยู่ในปริมาณที่สมดุลกัน

4. สัดส่วน (Proportion)

ในผลงานชิ้นที่ 2 นี้ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคสีน้ำมันบนภาพพิมพ์อิงค์เจ็ทที่ขยายมาจากภาพถ่าย ฉะนั้นสัดส่วนทุกอย่างในผลงานจึงมีลักษณะที่เหมือนจริง โดยขนาดกว้างยาวของผลงานก็ได้อิงมาจากขนาดของรูปภาพถ่ายเก่าๆ อย่างถูกต้อง ทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะดังจะเห็นได้จากหมายเลขต่างๆ และสัดส่วนทั้งหมดที่แตกต่างกันออกไปล้วนมีความเป็นมาที่ได้อ้างอิงไปแล้วข้างต้น

5. ความโดดเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นที่ 2 นี้ มีจุดเด่น จุดรองตามหลักองค์ประกอบศิลป์ โดยกลุ่มของหมายเลข 1 , 2 และ 7 เป็นจุดเด่นของภาพ เนื่องจากอยู่กึ่งกลางของภาพและยังแสดงอารมณ์ความหมายของภาพทั้งหมด

6. การจำกัด (Economy)

การจำกัด คือ การสร้างสรรค์ตัดทอนส่วนของลายละเอียด เพื่อให้ภาพเกิดความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าได้มีการตัดทอนลายละเอียดบางส่วนที่มีความหมายไม่สัมพันธ์กับความหมายหลักของภาพออกไป โดยข้าพเจ้าใช้เทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมันระบายทับไป

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนในผลงานชิ้นนี้ คือ การใช้โทนสีในกลุ่มสีเหลืองเข้าไปในส่วนต่างๆ ของผลงาน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของผลงานชิ้นนี้เกิดขึ้นจากลักษณะอากัปกริยาของรูปทรงเด็ก ซึ่งในแต่ละคนก็มีท่าทางที่แตกต่างกันออกไป ในผลงานมีลักษณะการเขียนที่แตกต่าง คือการเขียนในลักษณะเกลียวเรียบและการเขียนในลักษณะการป้ายพู่กัน เพื่อให้เกิดน้ำหนักและการสมจริง

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของผลงานชิ้นนี้ เกิดจากการขึ้นของกลุ่มรูปทรงเด็กที่อยู่ในระดับแนวเดียวกัน คือ หมายเลข 1, 2 และ 3 และในกลุ่มของหมายเลข 4, 5 และ 6 ซึ่งในระดับหมายเลขทั้งหมดที่กล่าวมา ได้รวมกลุ่มกันเป็นรูปทรงใหญ่ที่อยู่บริเวณกึ่งกลางของภาพ โดยมีพื้นที่ หมายเลข 7 และ 8 เป็นความสมดุลของภาพในอีกระยะหนึ่ง

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานชิ้นที่ 4 เกิดจากสัดส่วนของรูปเด็กในกริยาที่แตกต่างกันออกไป และสัดส่วนของลำต้นของต้นไม้ โดยในผลงานชิ้นนี้เป็นการเขียนในแบบที่เหมือนจริง จึงมีขนาดสัดส่วนที่ถูกต้อง

5. ความโดดเด่น (Dominance)

ความโดดเด่นในผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าเกิดขึ้นมาจากรูปทรงของเด็กที่อยู่ในตำแหน่งใกล้กึ่งกลางของภาพที่ทำกริยาและแต่งกายต่างกันออกไป รวมถึงบรรยากาศของแสงเงา ก็ได้ช่วยให้ภาพมีความโดดเด่นมากขึ้น

6. การจำกัด (Economy)

ในผลงานชิ้นนี้มีการใช้การจำกัดในส่วนของหมายเลข 8 ซึ่งเป็นส่วนของบรรยากาศระยะไกลของภาพ ซึ่งข้าพเจ้าได้ลดทอนรูปทรงของพุ่มไม้ให้เหลือเพียงลักษณะที่แปร่งของพู่กันเพื่อสร้างความสวยงามและระยะของภาพ

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ชุด ภาพถ่ายของความทรงจำ นี้ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ถึงการถ่ายทอดความรู้สึกที่เป็นนามธรรมออกมาให้เป็นรูปธรรมได้มากที่สุด ต้องการให้ผลงานแสดงเรื่องราวเล็ก ๆ ต่าง ๆ ของตัวข้าพเจ้า แต่แม้จุดเริ่มต้นจะเป็นเรื่องราวของความทรงจำข้าพเจ้า หากผู้ดูจะรู้สึกไปถึงความทรงจำเก่า ๆ ของผู้ดูเองก็ถือว่าเป็นการแบ่งปันความรู้สึกร่วมกันได้

ข้าพเจ้าเริ่มทำงานศิลปะจากแนวคิดเป็นหลัก ค้นหาข้อมูล ผ่านกระบวนการทางความคิด และการสร้างสรรค์อย่างเป็นขั้นตอน ทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางด้านความคิด เทคนิคและปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสิ่งเหล่านี้ได้นำมาปรับปรุงและพัฒนาผลงานต่อ ๆ ไปเพื่อให้ผลงานมีความชัดเจนขึ้นได้ในอนาคต

จากการปฏิบัติงานครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การเลือกใช้ทัศนธาตุต่างๆ เพื่อให้เข้ากับการสร้างสรรค์ในรูปแบบผลงาน แนวความคิด วิธีการทำงานให้ออกมาในรูปแบบที่พอเหมาะ และประสบผลสำเร็จตามความรู้สึกของข้าพเจ้า และการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติงานซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผลงานต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการทำงานศิลปะนิพนธ์ชุด “ภาพถ่ายและความทรงจำ” ปัญหาที่พบแบ่งได้เป็น 2 กรณี กรณีที่ 1 คือ การทำงานจิตรกรรมสีน้ำมันบนภาพพิมพ์อิงค์เจต ปัญหาที่พบ คือ มีการดูดซึมของสีบนผ้าใบค่อนข้างมากทำให้การลงสีแบบเกลี่ยเรียบทำได้ยาก ข้อเสนอแนะ คือ ต้องลงสีกลางของโทนสีที่จะลงมลงไปจนเต็มบริเวณที่ต้องการเสียก่อน จากนั้นรอแห้งจึงเพิ่มน้ำหนักของภาพได้ตามต้องการ โดยผ้าใบจะมีการดูดซึมสีลดลง กรณีที่ 2 คือ การทำงานในเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าพบ คือ การลงสีของภาพให้เสร็จเป็นจุดๆ ตามตำแหน่งของภาพ ซึ่งจะทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน และเกิดความไม่กลมกลืนกันของโครงสร้างในแต่ละส่วนของภาพ ข้อเสนอแนะ คือ ควรลงสีของตั้งงานทั้งภาพให้เต็มก่อนจากนั้นจึงค่อยมาเก็บน้ำหนักภาพ รายละเอียดและจุดเด่นแต่ละจุดให้ชัดเจนจะทำให้ควบคุมสีในบรรยากาศได้ดี

กล่าวโดยสรุป ในผลงานชุด “ภาพถ่ายและความทรงจำ” นี้เป็นการทำงานตามกระบวนการและเป็นการค้นหาทดลองเทคนิควิธีการของตนเอง ทั้งนี้งานของข้าพเจ้าได้ผ่านปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสร้างสรรค์จนสำเร็จได้เป็นผลงาน โดยหวังว่าผลงานของข้าพเจ้าจะเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการทำงานแนวเดียวกับข้าพเจ้าต่อไป

บรรณานุกรม

จิระพัฒน์ พิตรปรีชา .โลกศิลปะศตวรรษที่ 20 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ, 2547

เฉลิมเกียรติ ศิวนวนล .จิตวิเคราะห์ของ ฟรอยด์ หน้า 151

ชลุค นิ่มเสมอ . องค์ประกอบของศิลปะ . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2539

นิตยสาร ฌัฐหลิน ฉบับที่ 29 . กรุงเทพฯ : อ. การพิมพ์ 34 , 2549

วากรวี . นิตยสาร mars . กรุงเทพฯ : ศรีสยามพริ้นท์แอนด์แพคค์ จำกัด , 2549

วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ. Metropolis เมืองใหญ่ในวงเล็บ . กรุงเทพฯ :

อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์ พับลิชชิ่ง , 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

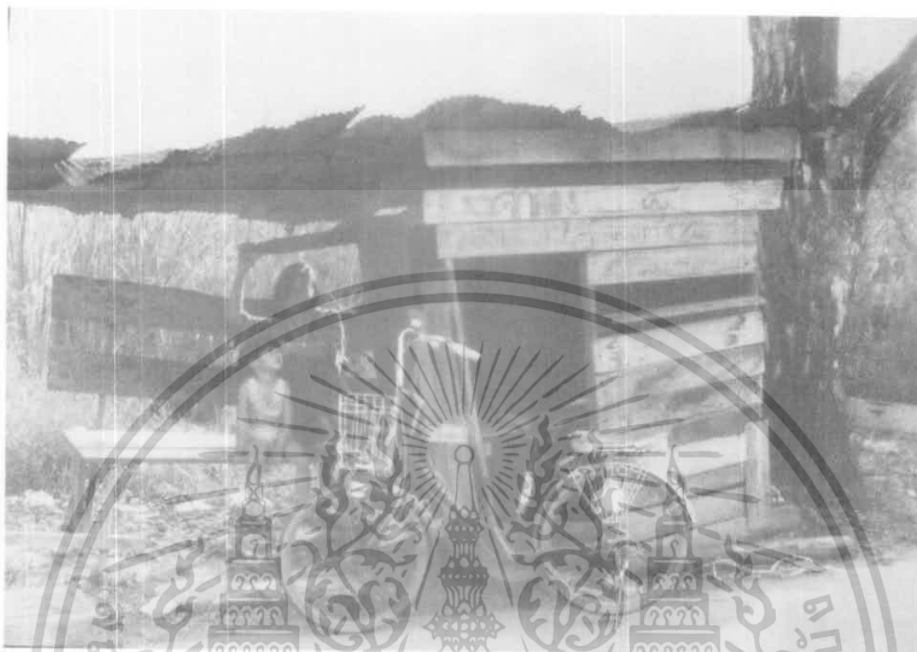

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายของความทรงจำ 1
 สีนํ้ามันบนภาพองค์เจ้า
 80 x 120 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายของความทรงจำ 2
สีน้ำมันบนภาพองค์เหล็ก
120 x 160 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายของความทรงจำ 3

สีน้ำมันบนผ้าใบ

105 x 150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายของความทรงจำ 4

สีน้ำมันบนผ้าใบ

149 x 106 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ** นายทรรथ เหล่าขวัญสถิต
- เกิด** 21 มีนาคม 2525
- ที่อยู่** 8 หมู่ 9 ตำบลวัดชะลอ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11300
- เบอร์โทร** 0850612003
- E-Mail** tarat_gub@hotmail.com
- การศึกษา**
- โรงเรียนราชวินิต
 - โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี
 - วิทยาลัยช่างศิลป์
 - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ประวัติการแสดงผลงาน**
- 2548 - การแสดงผลงานประติมากรรมขนาดเล็ก “Mini Sculpture” ครั้งที่ 1/2548
- เกียรติประวัติ**
- 2544 - รางวัลชมเชย ประเภทองค์ประกอบศิลป์ ระดับ ปวช. วิทยาลัยช่างศิลป์
ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้